

About a project

.. Treurniet. Maarten. Da's een regisseur, van de Passievrucht want daarover heb ik het. Op die DVD zit The making of. Valt hij met de deur in huis. Als ik u dadelijk in een alineaatje, hoogstens twee, work breakdown schedule uitleg en het formuleren van een doel, dan bent u er klaar voor. Tenminste, als u die DVD ook even draait want Maarten is zelf een blauwdruk van een projectmanager en in 23 minuten leer je alles over het metier.

Projectmanagement: wat is het niet? Lessons learned is achteraf en een project one-of-a-kind. Steeds dezelfde routes betekent in principe een afdeling. Rollen, faseringen; allemaal leuk, maar op een afdeling spreken we van een statische rolverdeling (al kan dat ook nog een gelazer van jewelste zijn). *Juist* omdat projecten onaffe situaties zijn –van niets naar iets– doen de mensen er zo verschrikkelijk veel toe. Dus houd op met dat administreren, faseren, mijlpalen en lijntrekken. Zeker lijntjes trekken, om erbinnen te kleuren? Goed.

Wat is er te zien op die DVD?

De spelers vertellen dat het zo'n capabel man is. Dat komt flink in beeld. En is zeer toepasselijk. Naarmate de output meetbaarder is, is de wereld rechtvaardiger. Maar, je nichtje van 5 kan het dan ook. Begrijpt u me? Face-time, voorleven; *opvoeden* zelfs; gij zult als Projectmanager aan uw imago werken want er is in veel geringere mate een resultaat. Wel het eindresultaat, maar als Projectmanager is de inhoud juist niet je werk, maar dat van het personeel.

Voelgoed. Direct gevolg van het voorafgaande is, dat er momenten zijn waarop goede raad duur is. Afdelingen kennen voornamelijk druk en stil. U kent het cliché van de productiekracht die op de vraag "Hoe is het nou?" antwoordt met rustig, of druk.

Wat niet wegneemt dat er soms aangepoot moet worden. Kortom, Treurniet is in de making of in 6 zonnebanktinten, 3 modedecennia te zien en de inrichting van huize Halina is helemaal jaren '70. Zitkuil en wandtapijt; toen konden ze dat nog, knussigheid. Nogmaals het waarom: omdat we regelmatig dingen doen die we ongebruikt wegslijten, in de film nog wel meer dan in het gewone projectenwerk. Verspilde tijd. En toch blijven we lachen, en is de chef niet de gebeten hond.

De dametjes ter rechterzijde komen uit "Show me love," snoepige puberfilm met ontluikende lesbiennes. "Wat," stelt u mij de vraag, "doen ze hier?" Veelvuldig wordt geredeneerd dat gebaar, timbre of zelfs smoel voor het snelle contact (spiegelen enzo) bekend moet aanvoelen. Ik ben op dat gebied een

heiden. Want eigenlijk kan het alleen maar tegenvallen. Is het een vrouw, beschikbaar zijn ze toch niet en als het wel zo is, nog steeds een faalkans van 87% volgens de recentste onderzoeken. Is het een man .. misschien is het nog slimmer de bully uit je jeugd te casten die een scheet blijkt .. istochzo? Altijd zit het in projecten tegen. Telkens is er gedoe. Tenzij alleen de eerste drie weken ertoe doen (al zou men de projecten niet de kost willen geven waarbij het opdrachtgeverschap zo wordt ingeveuld), ben ik er niet voor, hyper te beginnen en vanaf dan bergafwaarts..

Manvrouw chemistry spreekt mij ook niet aan. Je bent een vent, of je bent het niet. Dus in het eerste geval zit je te lullen, in het tweede geval te treuzelen. Terwijl er werk ligt; aldus is het volgoedduo op afstand van de vorige pagina afdoende ontraadseld.

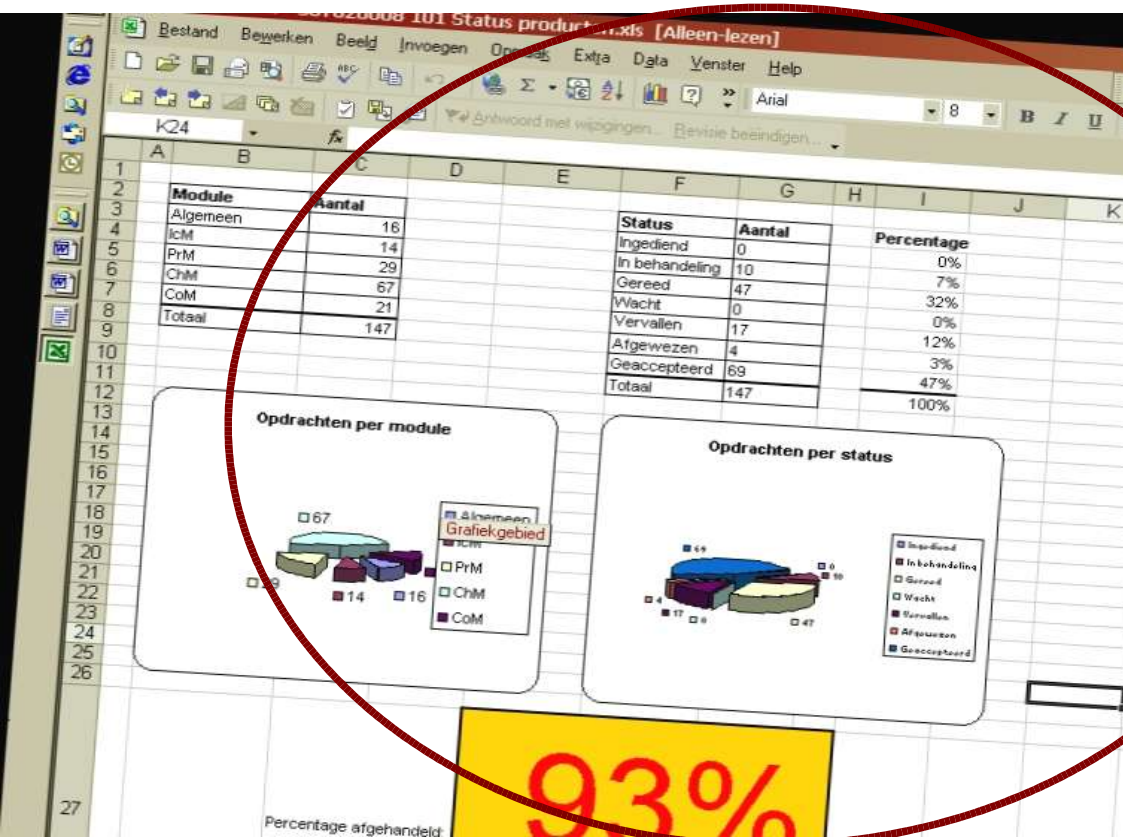
Treurniet (als dat geen naam is voor een Projectmanager) heeft een knechtje, maar zonder meer heeft ie de touwtjes stevig in handen. En dat is handig. Het moet ook af. Er zal kritiek zijn. Er zal publiciteit gemaakt moeten worden, ook als we daarbij een 15-jarige Dunya gebruiken: en dat regelt Treurniet zonder de inzichten van de spelers. Een tent, een vent. Wat hij *belangrijk* vindt, horen we terug uit de antwoorden van de spelers. Continuïteit, daar werd ik kriegel van, zegt PP Muller. Hij moet altijd met zijn neus voor die monitor, zegt een ander. Het overzicht. De inspraak, of althans de suggestie. Wees iemand. Maak je punt, state your claims.

Is dat nu niet jammer, dat je zo weinig acteurs ouder ziet worden? Van Bullock tot Streep, van Hunt tot Madonna: al 15 jaar dezelfde leeftijd. Terwijl u op deze site de obsessies met Milano of Elize om de oren vliegen. Andere rollen, andere uitstraling.

En dan maar hopen dat onveranderlijke actrices hun glazen plafond niet treffen met een reden. Dat ze gewoon een agent hebben die niet otnwikkelt. Hun man bijvoorbeeld (gut wat zeg ik nu weer voor geks. Rare vent, een vrouw heeft die baan toch niet vanwege hem).

Soms zegt een plaatje meer dan 1000 woorden, en als je personeel nu goed is met Excel en niet ...

93%

Mijn alineaatje

Een project bestaat uit deelprojecten. Vanwege een doel. Activiteiten, leidend tot op te leveren producten liggen eronder. Het op te leveren product kent taken. Mensen voeren die taken uit.

Alleen de taken plan je. Daarbij zo vroeg mogelijk in het project de cruciaalste. Gantt is quatsch; MS-Project nogal wat je noemt veronderstelt men allemachtig tijdrovend. De koppeling met het basissysteem. Het algoritme. De ontknoping van de film. Waarom?

Je wilt daarop een akkoord hebben. Als de spelers het niet kunnen is het fijn om ze te vervangen. Je wil het zeker weten dat wat je denkt dat de crux is, dat ook echt is. Je wilt er beslist niet op bezuinigen. En geld raakt nu eenmaal lineair op – je doet er niks tegen. Mooi, tot zover plannen en een project duurt nooit langer dan 4 maanden, anders zijn het er twee. Drie of vier.

Een project is iets, wat je niet helemaal weet

Het doel is er vaak wel, maar meestal in verkeerde of niet gevalideerde terminologie. Het nieuwe Socrates (als het oude systeem, wat iedereen uitkotste, zo heet. Open deur dat dat een matig gedefinieerd doel is). Een dossiersysteem (kan elke gradatie van kostbaarheid zijn, van velletje Word tot SAP met maatwerk). Een afdelingsoverstijgend kwaliteitszorgsysteem (volgens de KvK de laatste 14 jaar niet meer gebeurd, u denkt dat u draagvlak heeft, maar u vergist zich). Een tijdelijke oplossing (is zelden tijdelijk en nagenoeg nooit een oplossing).

En vele, vele andere voorbeelden.

Neem in de beschrijving van het doel de volgende punten in elk geval mee. Aanleiding. Doel. Subdoel. Wat is het (vooral) niet? Doelgroep. Levenscyclus van de oplossing, maak je dat spul voor 10 jaar of voor 2. Neveneffecten en Bijwerkingen. Afhankelijk van input van? Afbakening. Geschiedenis.

Je kan zelfs, ja PWC, ja Deloitte, met lelijke mensen werken. Tenminste, lees nogmaals de regel over opdrachtgeverbetrokkenheid.

Vandaag alleen échte fotografen! Valt het op?

Belgische kindjes, Heidi Rombouts.

De organisatie moet het kunnen slash willen

Het komt voor bij organisaties (niet bij u, de bureu), dat men er niet aan gewend is dat fouten gemaakt worden. Bij daglicht.

Dat er vragen gesteld worden, omdat we iets van die andere afdeling *nodig* hebben. Dat mijn Projectmanager geen idee

heeft waar hij in de hiërarchie staat, maar dit probleem toch echt voor vrijdag uit de wereld moet hebben.

In deze wereld van Ipad, Hyvebook en Krantedingnext willen we allemaal enorm meedoen met dingen die ons eigenlijk geen moer interesseren. Ja. Geestig, heel leuk. Vooral doorgaan. Maar hier gaat het om projecten, en projecten kosten geld.

Heeft u een organisatie waar men freakt als men niet weet waar die klooi stáát, dan is de kans buitengewoon groot dat dat gevoel is ontstaan met een heel goede reden. Haantjes werken in banen waar dat *loont*.

Kunnen medewerkers het zich *permitteren* gewoon nergens een antwoord op te geven, dan is er van management (voorheen: de chef) waarschijnlijk simpelweg geen sprake.

Projectmanagement is een complexere vorm, flexibeler en op snel resultaat georiënteerd. Linksom of rechtsom, moet er dan *gewerkt* worden. Kan uw bedrijf een suf afdelinkje niet eens een versnelling hoger krijgen, dan is Projectmanagement voor u wat Facebook voor mij is. Iets dat hippe mensen doen, en waarom? dat weet ik ook niet.

Wees daar realist in. En dat weet u best, hoe uw bedrijf is.